

بررسی مقایسه‌ای اندازه اندام‌های خارجی و الگوهای پروتئین بدنی

فاسیولا هیپاتیکا در میزبان‌های مختلف ایران

نادیا طایفی نصرآبادی^{۱*}، عباس بایگان^۲، حمید پوربابا^۳

۱- عضو هیأت علمی دانشکده دامپزشکی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی - کرج - ایران

۲- عضو هیأت علمی پژوهشکده توسعه صنایع شیمیایی ایران، تهران - ایران

۳- دانشجوی دوره دکتری دامپزشکی، واحد کرج، دانشگاه آزاد اسلامی - کرج - ایران

*نویسنده مسئول: drtiaefi_vet@yahoo.com

خلاصه:

فاسیولا هیپاتیکا انگل مجرای صفراوی کبد و یکی از شایع‌ترین انگل‌های حیوانات مختلف می‌باشد که در ایران از میزبان‌های گاو، گاو میش، شتر، گوسفند، بز، الاغ، خرگوش وحشی و گراز گزارش شده است. این انگل به دلیل عبور از میزبان‌های مختلف و استقرار در آنها تحت تأثیر عوامل مهمی مانند جنس، سن، تغذیه، درجه ایمنی و ... ممکن است دچار تغییرات مورفولوژیک، مورفومتریک و الکتروفوریتیک شود. در این پژوهش، نمونه‌های آلوده از کبد گاو، گوسفند و بز کشتار شده از کشتارگاه‌های راک و میثم کرج جدا گردید و پس از انتقال به آزمایشگاه در محلول بافرمالین PBS با pH=7.4 شسته شد. به منظور اندازه‌گیری دقیق اندام‌های خارجی فاسیولا هیپاتیکا در میزبان‌های مختلف، نمونه‌های به دست آمده رنگ آمیزی شدند. نتایج این تحقیق نشان داد که اندازه‌ی اندام‌های خارجی، اختلاف معناداری در طول بادکش دهانی، طول کرم، نسبت طول به عرض کرم و طول مخروط راسی وجود دارد. برای مقایسه‌ی هر پارامتر در ۳ گونه میزبان مختلف از روش آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شده است. همچنین برای بررسی باندهای پروتئین بدنی گاو، گوسفند و بز، از روش سدیم دو سیل سولفات پلی آکریل آمید ژل الکتروفورز (SDS-PAGE) در مجاورت نشان‌دار با وزن مولکولی مشخص استفاده شد. نتایج به دست آمده از پادگن‌های بدنی نمونه‌ها نشان داد که باندهای پروتئینی مربوط به فاسیولا هیپاتیکا در ۳ نمونه گاو، گوسفند و بز در گستره ۱۸ تا ۶۳ کیلو دالتون بوده و تعداد آنها ۷ عدد می‌باشد، همچنین باندهای پروتئینی در میزبان‌های مختلف با یکدیگر اختلاف جزئی داشته و فقط یک باند ۶۳ کیلو دالتونی در نمونه گاو مشاهده شد که در نمونه گوسفند و بز وجود ندارد.

واژه‌های کلیدی: فاسیولا هیپاتیکا، اندام‌های خارجی، الگوهای پروتئینی، SDS-PAGE، الکتروفورز.

مقدمه:

دریای خزر و به خصوص در استان گیلان به طور قابل ملاحظه‌ای بیشتر است (۳). فاسیولا هپاتیکا یکی از انگل‌هایی است که برحسب میزبان هتروژنوس می‌باشد. میزبان اصلی آن گاو، گوسفند، بز، شتر، اسب، گوزن، خرگوش و گوشتخوارانی مثل سگ، روباه، شغال و انسان می‌باشد. میزبان واسط این انگل ۲۱ گونه از حلزون لیمنه‌آ هستند که زیستگاه اصلی آنها آب‌های کند جریان است (۱).

شناسایی گونه‌های مختلف فاسیولا براساس ویژگی‌های مورفولوژیک، مورفوناتومیکی و مورفومتريک و با استفاده از روش ایزو الکترو فوکوسینگ پروتئین‌های محلول انجام می‌شود.

مواد و روش کار

۱- اندازه‌گیری اندام‌های خارجی فاسیولا هپاتیکا

وسایل مورد نیاز

الف - کبدهای آلوده‌ی گاو، گوسفند و بز ضبط شده در کشتارگاه.

ب - کارد، پنس، قیچی، الک، پلست، لوله آزمایش.

ج - لام، لامل، سرم فیزیولوژی، PBS، لام میکرومتر میزبانگر، لام میکرومتر چشمی، میکروسکوپ، استو کارمین، چسب انتلن، محلول رنگ‌بر، سانتریفوژ.

روش اندازه‌گیری

ابتدا کبدهای آلوده‌ی گاو، گوسفند و بز ضبط شده در کشتارگاه راک و میثم کرج قبل از اینکه برای معدوم کردن وارد گازیویل شود، جمع‌آوری شده و در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل

انگل‌ها موجودات زنده‌ای هستند که برای ادامه حیات خود باید در داخل یا خارج میزبان دیگری به نام میزبان اصلی زندگی کنند. تعداد انگل‌های انسان و دام بسیار زیاد بوده و رقم دقیقی برای آن نمی‌توان بیان کرد. در ایران ۵۱ گونه انگل در انسان و ۱۳۵ گونه در نشخوارکنندگان اهلی و وحشی گزارش شده است (۱). طبق گزارش اشمیت و رابرتس در سال ۱۹۸۹ میلادی تعداد مبتلایان به انواع کرم‌ها در جهان ۴/۵ میلیون نفر بوده است (۲).

در سالیان گذشته نگرانی انسان درباره انگل‌ها با مطالعات کلاسیک، تعیین میزان شیوع، بیماری‌زایی و یافتن داروهای مناسب برای درمان آنها مرتفع می‌شد، اما در حال حاضر احتمال داده می‌شود که جدایه یا ایزولیت یک انگل خاص که حتی در فاصله نزدیک جغرافیایی از یکدیگر قرار دارند، تحت تأثیر عوامل مختلف فیزیولوژیکی، اکولوژیکی تغییر کرده و موجود جدید دیگری به نام سویه ایجاد شود که برای مبارزه با انگل‌ها مشکلات جدیدی را به وجود می‌آورند (۲).

فاسیولا یکی از مهم‌ترین بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان است که به موجب *Fasciola hepatica* و *Fasciola gigantica* و چندین گونه دیگر ایجاد می‌شود. در حال حاضر *F. hepatica* در نواحی مختلف، اروپا، آفریقا، آمریکا، آسیا و اقیانوسیه وجود دارد.

در ایران اگرچه شیوع فاسیولا در بین حیوانات اهلی و خانگی در ناحیه جنوب کشور نسبت به ناحیه شمالی بیشتر است، اما تعداد افرادی که به این بیماری مبتلا شده‌اند در حاشیه

شستشو قرار گرفت و در PBS حاوی فینیل متیل سولفونیل فلوراید ۰/۵ میلی مولار (PMSF-0.5 mm) به عنوان آنتی پروتئاز و در مجاورت یخ به طور کامل هموژنیزه شدند. محلول حاصل به مدت ۳۰ دقیقه در 12000 g و در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد سانتریفیوژ شد و مایع درونی حاصل بعد از تعیین غلظت به روش براد فورد (۶) تازمان تعیین الگوی الکتروفوریتیک در ویال مخصوصی با حجم ۱۰۰ میکرولیتر در دمای ۷۰- درجه سانتی‌گراد به عنوان پادگن بدنی نگهداری شدند.

برای تعیین الگوی الکتروفوریتیک پادگن بدنی *F. hepatica* از روش سدیم دو دسیل سولفات پلی آکریل آمید ژل الکتروفوریزس (SDS-PAGE) و دستگاه الکتروفورز مدل P1۰۰۰ ساخت شرکت سینا پژوهش و براساس روش لاملی (۶) استفاده شد. نمونه‌ها به نسبت ۱ به ۲ با بافر نمونه مخلوط شدند و بعد از حرارت دادن به میزان ۳۰ میکرولیتر در هر چاهک انتقال یافت و نشاندار با وزن مولکولی مشخص (SM 431) به میزان ۷ میکرولیتر مورد استفاده قرار گرفت.

الکتروفورز به مدت ۹۰ دقیقه و با ولتاژ ۱۱۰ ولت انجام شد. پس از پایان آزمایش، ژل‌ها به وسیله کوماسی بلو رنگ آمیزی شده و در انتها برای آشکار شدن باندهای پروتئین از محلول رنگ‌بر استفاده شد. نتایج براساس منحنی لگاریتمی و حرکت باندهای پروتئینی نمونه‌های تحت آزمایش نسبت به نشان دار انجام و در انتها عکس‌برداری شد.

شد. سپس با تیغ اسکالپر و قیچی مجاری صفراوی آنها باز و محتویات آن (صفرا و کبد) وارد پلیت‌های سرم فیزیولوژی شد. مقداری از کرم‌ها با سرم فیزیولوژی شسته شد و به لوله آزمایش حاوی PBS منتقل و برای یک روز در یخچال با دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد تا بدن کرم کاملاً باز شده و چروکیده و چین خورده نباشد تا در هنگام رنگ آمیزی و اندازه‌گیری دچار اشکال نشود.

از هر میزبان ۱۰ نمونه برای اندازه‌گیری اندام‌های خارجی انتخاب و برای دقت در اندازه‌گیری رنگ‌آمیزی شد. کرم‌های باقی‌مانده در ویال‌های حاوی PBS به فریزر با برودت ۲۰- درجه سانتی‌گراد منتقل شد تا در مرحله دوم و در بررسی الکتروفورز استفاده شود.

پارامترهای مورد ارزیابی اندام‌های خارجی *F. hepatica* در میزبان‌های گاو، گوسفند و بز عبارت‌اند از: طول بادکش دهانی، عرض بادکش دهانی، طول بادکش شکمی، عرض بادکش شکمی، طول حلق، عرض حلق، فاصله بین بادکش شکمی و دهانی، طول کرم، عرض کرم، نسبت طول به عرض کرم، طول مخروط رأسی و عرضی مخروط رأسی.

نمونه‌های رنگ شده از هر میزبان با استفاده از میکروسکوپ کالیبره شده اندازه‌گیری شد.

۲- تعیین الگوی الکتروفوریتیک

برای تهیه پادگن بدنی از روش فارل و همکاران (۴) با اندکی تغییر در روش کار استفاده شد. ترماتودهای بالغ مربوط به هر میزبان به طور جداگانه و هرکدام ۳ بار در محلول فسفات بافر سالین (PBS) با pH=7.4 برای دفع مواد زاید مورد

نتایج

نتیجه‌های به دست آمده از اندازه‌گیری اندام‌های خارجی *F. hepatica* در میزبان‌های مختلف با یکدیگر مقایسه شدند. برای ارزیابی نتایج به دست آمده از آزمون آماری آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شد (جدول ۱). نتایج این پژوهش، تشابهات و اختلافات معناداری را بین پارامترهای اندازه‌گیری شده نشان می‌دهد. این نتایج عبارت‌اند از:

- طول بادکش دهانی در گوسفند و بز برابر است ولی در نمونه گاو از بقیه بزرگ‌تر است.

- عرض بادکش دهانی در همه نمونه‌ها برابر است.

- طول بادکش شکمی در همه نمونه‌ها تقریباً برابر است.

- عرض بادکش شکمی در همه نمونه‌ها تقریباً برابر است.

- طول حلق در همه نمونه‌ها تقریباً برابر است.

- عرض حلق در همه نمونه‌ها تقریباً برابر است.

- فاصله بین بادکش شکمی و دهانی در همه نمونه‌ها تقریباً

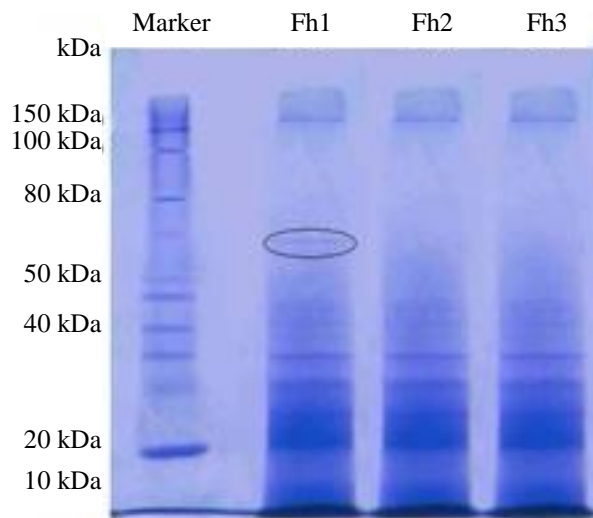
برابر است.

جدول ۱- آماره های مربوط به پارامترهای جنس فاسیولا هیاتیکا برحسب نوع پارامتر و گونه‌ی حیوان مبتلا به کرم

P Value	نوع حیوان			پارامترهای مربوط به فاسیولا
	بز	گوسفند	گاو	
	Mean ± SE Min - Max	Mean ± SE Min - Max	Mean ± SE Min - Max	
P<۰/۰۰۱	^b ۵۴/۷۰ ± ۳/۶۳ ۴۲/۵۰ - ۷۲/۵۰	^b ۵۴/۷۰ ± ۳/۶۳ ۴۲/۵۰ - ۷۲/۵۰	^a ۷۶/۵۰ ± ۳/۹۳ ۴۷/۵۰ - ۹۰/۰۰	* طول بادکش دهانی
P=۱/۰۰۰	^a ۹۵/۰۰ ± ۳/۱۶ ۷۷/۵۰ - ۱۱۲/۵۰	^a ۹۵/۰۰ ± ۳/۱۶ ۷۷/۵۰ - ۱۱۲/۵۰	^a ۹۵/۰۰ ± ۴/۱۹ ۷۲/۵۰ - ۱۱۰/۰۰	عرض بادکش دهانی
P=۰/۲۴۰	^a ۱۲۴/۷۵ ± ۲/۵۹ ۱۱۰/۰۰ - ۱۳۷/۵۰	^a ۱۲۴/۷۵ ± ۲/۵۹ ۱۱۰/۰۰ - ۱۳۷/۵۰	^a ۱۳۱/۵۰ ± ۴/۱۰ ۱۱۲/۵۰ - ۱۵۰/۰۰	طول بادکش شکمی
P=۰/۴۷۴	^a ۱۲۵/۵۰ ± ۱/۹۶ ۱۱۲/۵۰ - ۱۳۲/۵۰	^a ۱۲۵/۵۰ ± ۱/۹۶ ۱۱۲/۵۰ - ۱۳۲/۵۰	^a ۱۲۸/۲۰ ± ۱/۳۲ ۱۲۰/۰۰ - ۱۳۲/۵۰	عرض بادکش شکمی
P=۰/۳۷۱	^a ۸۳/۵۰ ± ۳/۳۴ ۶۵/۰۰ - ۱۰۵/۰۰	^a ۸۳/۵۰ ± ۳/۳۴ ۶۵/۰۰ - ۱۰۵/۰۰	^a ۸۹/۲۵ ± ۳/۱۴ ۶۷/۵۰ - ۱۰۲/۵۰	طول حلق
P=۰/۴۷۲	^a ۴۹/۵۰ ± ۴/۳۶ ۳۰/۰۰ - ۷۲/۵۰	^a ۴۹/۵۰ ± ۴/۳۶ ۳۰/۰۰ - ۷۲/۵۰	^a ۵۵/۵۰ ± ۲/۹۳ ۳۵/۰۰ - ۶۷/۵۰	عرض حلق
P=۰/۱۶۶	^a ۲۰۴/۰۰ ± ۱۲/۵۱ ۱۶۲/۵۰ - ۲۸۷/۵۰	^a ۲۰۴/۰۰ ± ۱۲/۵۱ ۱۶۲/۵۰ - ۲۸۷/۵۰	^a ۲۳۴/۷۵ ± ۱۳/۴۱ ۱۷۷/۵۰ - ۳۰۰/۰۰	فاصله بین بادکش شکمی و دهانی
P<۰/۰۰۱	^b ۲۲/۳۰ ± ۱/۰۳ ۱۷/۰۰ - ۲۷/۰۰	^b ۲۲/۳۰ ± ۱/۰۳ ۱۷/۰۰ - ۲۷/۰۰	^a ۳۲/۲۰ ± ۱/۷۴ ۲۵/۰۰ - ۴۰/۰۰	* طول کرم
P=۰/۱۳۰	^a ۱۰/۱۰ ± ۰/۴۸ ۸/۰۰ - ۱۲/۰۰	^a ۱۰/۱۰ ± ۰/۴۸ ۸/۰۰ - ۱۲/۰۰	^a ۱۱/۲۰ ± ۰/۲۹ ۱۰/۰۰ - ۱۳/۰۰	* عرض کرم
P<۰/۰۰۱	^b ۲/۲۳ ± ۰/۱۰ ۱/۷۰ - ۲/۸۸	^b ۲/۲۳ ± ۰/۱۰ ۱/۷۰ - ۲/۸۸	^a ۲/۸۷ ± ۰/۱۲ ۲/۲۷ - ۳/۳۶	* نسبت طول به عرض کرم
P<۰/۰۰۱	^b ۲۶۳/۲۵ ± ۱۷/۱۲ ۱۹۵/۰۰ - ۳۸۰/۰۰	^b ۲۶۳/۲۵ ± ۱۷/۱۲ ۱۹۵/۰۰ - ۳۸۰/۰۰	^a ۳۸۴/۷۰ ± ۱۴/۵۵ ۳۰۵/۰۰ - ۴۴۲/۵۰	* طول مخروط راسی
P=۱/۱۶۰	^a ۳۸۸/۰۰ ± ۹/۳۲ ۳۲۷/۵۰ - ۴۴۰/۰۰	^a ۳۸۸/۰۰ ± ۹/۳۲ ۳۲۷/۵۰ - ۴۴۰/۰۰	^a ۴۱۰/۷۵ ± ۹/۴۹ ۳۷۵/۰۰ - ۴۵۵/۰۰	عرض مخروط راسی

* در هر ردیف برای مقایسه هر پارامتر در سه گونه حیوان از روش آنالیز واریانس یک طرفه استفاده شده است. حروف مشابه در هر ستون نشان دهنده تشابه آماری در اندازه‌هاست. حروف ناهماهنگ در هر ردیف دلالت بر اختلاف معنی دار در سطح آلفای ۰/۰۰۱ می باشد ($\alpha=0/001$).

- طول کرم در گوسفند و بز برابر است ولی در نمونه گاو بزرگتر از بقیه است.
- طول مخروط رأسی در گوسفند و بز برابر است ولی در نمونه گاو بزرگتر از بقیه است.
- عرض کرم در همه نمونه‌ها تقریباً برابر است.
- عرض مخروط رأسی در همه نمونه‌ها تقریباً برابر است.
- نسبت طول به عرض کرم در گوسفند و بز برابر است ولی در نمونه گاو بزرگتر از بقیه است.
- نتایج مقایسه‌ای الگوی پروتئینی بدنی *F. hepatica* در نمونه‌های گاو، گوسفند و بز در شکل ۱ نشان داده شده است.



شکل ۱- مقایسه الگوهای پروتئینی بدنی *F. Hepatica*: **Fh1**- فاسیولا هپاتیکا در گاو، **Fh2**: فاسیولا هپاتیکا در گوسفند **Fh3**: فاسیولا هپاتیکا در بز.

همانطور که در شکل مشاهده می‌شود، تعداد ۷ عدد باند پروتئینی مشخص در گستره ۱۸ تا ۶۳ کیلو دالتون نشان داده می‌شود. باندهای پروتئینی به دست آمده به وزن مولکولی ۱۸، ۲۴، ۳۳، ۳۶، ۴۲، ۴۷ و ۶۳ کیلو دالتون در این نمونه‌ها قابل شناسایی است که اختلاف جزئی در آن دیده می‌شود. تنها یک باند ۶۳ کیلو دالتونی در نمونه گاو مشاهده شد که در نمونه‌های گوسفند و بز وجود ندارد.

بحث

F. hepatica یکی از ترماتودهای کبیدی سم‌داران در ایران بوده و از گاو، گوسفند و بز جدا شده است. آلودگی به این انگل در کلیه نواحی جغرافیایی ایران وجود دارد و سالیانه خسارت غیر مستقیم زیادی بر اقتصاد کشور وارد می‌سازد.

علی رغم اهمیت انگل، قسمت اعظم مطالعات و پژوهش‌های انجام شده درباره سیر تکاملی این انگل بوده و جنبه‌های مختلف بیولوژی و فیزیولوژی کم‌تر مورد توجه قرار گرفته است. تنوع میزبان‌های اصلی و واسط، عوامل مختلف فیزیولوژیکی و بوم سازگانی در انگل‌ها باعث ایجاد سویه‌های جدید می‌شود که می‌تواند از لحاظ ساختار بدنی و پروتئینی با هم متفاوت باشد.

در بررسی‌های اشرافی و همکاران (۲۰۰۶) سویه‌های واسط فاسیولا هپاتیکا و ژیگانتیکی گاو در ایران نشان داده شده که با ابعاد استانداردهای جهانی فاسیولا ژیگانتیکی و هپاتیکا متفاوت بوده است (۷).

در بررسی حاضر، ۱۲ متغیر در ساختمان خارجی (البته به جز طول و عرض حلق) در نظر گرفته شده است. اگرچه بیشتر متغیرها اختلاف آماری با هم نداشتند اما طول بادکش دهانی، طول کرم و طول مخروط رأسی در گاو با گوسفند و بز تفاوت نشان می‌دهد که این اندازه‌ها بیشتر است. با توجه به گزارش رابطه مستقیم بین طول کرم و اندازه جنه ی میزبان چنین رابطه‌ای در این بررسی تأیید می‌شود (۱).

ترکیبات دفعی ترش‌حی و ساختار بدنی انگل‌ها می‌تواند به عنوان پادگن‌های تشخیصی و ایمنی‌زایی مطرح باشند. شناسایی

پادگن‌ها می‌تواند در راستای تولید واکسن، تشخیص، تجزیه و تحلیل فرایندهای ایمنوپاتولوژیک مورد استفاده قرار گیرد. به اعتقاد رولینسون و همکاران (۱۹۸۶) ترماتودهای هم شکل می‌توانند چهره‌های مختلفی از بیماری‌زایی، تولید مثل، ایمنی‌زایی و حساسیت در برابر درمان را از خود نشان دهند و لذا می‌بایست فرایندها و تولیدات مختلف درون سلولی انگل تحت ارزیابی قرار گیرد (۸).

در همین راستا بررسی‌هایی انجام شده است و رکنی و همکاران (۲۰۰۴) نشان دادند که پروتئین ۲۷ کیلو دالتونی به عنوان آنتی ژن در تشخیص فاسیولوز انسانی مؤثر است (۹). همچنین پروتئین سبک ۸ کیلو دالتونی که توسط الکتروفورز ژل دو دسیل سدیم سولفات ۱۵-۷٫۵ درصد تغلیظ شده در تشخیص فاسیولوز انسانی به کار رفته که با سایر ترماتودهای انسانی واکنش متقاطع ندارد (۱۰). در بررسی حاضر هم با روش دو دسیل سدیم سولفات ژل الکتروفورز پروتئین‌های بدنی فاسیولا هپاتیکا بررسی و ۷ باند پروتئینی در گستره‌ی ۶۳-۱۸ کیلو دالتون دیده شده است که با یافته‌های مشککی و همکاران (۲۰۰۷) که ۸ باند در گستره‌ی ۶۲-۱۸ کیلو دالتون شناسایی کردند هم‌خوانی دارد (۱۱).

REFERENCES:

- 1-Eslami ,A. 1385.Veterinary Helminthology (Trematoda) ,Third Ed,Tehran University Press, pp:103-113.
- 2-Tayefinasrabadi, N., Eslami, A., Bokai,S. 1387. Dicrocoelium dentriticum polymorphism in wild and domestic animals, *Journal of Iran Veterinary Science*, 5(2):423-428.
- 3-Shahlapoor, A .1375 . Human fasciolosis, evaluation of outbreak and epidemy in guilan province, *Journal of Research*, 4(13):15.
- 4- Farrell, C.J., D.T. Wescott, R.B and Long, B.Z., 1981. An Enzyme-Linked Immunosorbent Assay for Diagnosis of *Fasciola hepatica* Infection in Cattle. *American Journal Veterinary Research.*, 42, 237-240.
- 5- Bradford, M.M. 1976. A Rapid and Sensitive Method for the Quantitation of Microgram Quantitive Protein Utilizing the Principle of Protein-Dye Binding. *Am. Bioch.*, 22, 248-254.
- 6- Laenli, U.K. 1970. Cleavage at Structural Proteins During Assembly of the Head of Bactriophagety, *Nature*, 227, 678-685.
- 7- Ashrafi, K., Valero, M.A., Parova, M., Periago, M.V., Mssoud, J., Mass-Coma .2006. Phenotypic Analysis of Adults of *Fasciola hepatica*, *Fasciola gigantica* and inter Mediate Formes from the Endemic Region of Gilan. *Iran. Parasitol. Int.*, 55, 249-260.
- 8- Rollinson, D., Walker, J.K., Simpson, J.G. 1986. The Application of Recombinant DNA Technology to Problems of Helminth Identification, *Parasitology*, 91, 553-571.
- 9- Rokni, M.B., Baghernejad, A., Mohebbali, M., Kia, E.B. 2004. Enzyme-Linked Immanotransfer Blot Analysis of *Fasciola hepatica* in Diagnosis of Human Fascioliasis, *Iranian Journal Public Heath.*, 33, 8-13.
- 10- Kwansring, K., Jongyong, H., Young. B. 2003. Usefulness of 8 kDa Protein of *Fasciola hepatica* in Diagnosis of Fascioliasis, *Korean Journal of Parasitology*, 41 (2), 121-123.
- 11- Meshgi, B., Eslami, A., Hematzadeh, F. 2008. Determination of Somatie and Excretory-Secretory Antigens of *Fasciola hepatica* and *Fasciola gigantica* Using SDS-PAGE, *Iranian Journal of Veterinary Research*, Shiraz University, 9 (1), 77-80.